

ACORD

GOV/198/2010, de 2 de novembre, pel qual es declara d'interès públic que el personal mèdic exerceixi en un altre lloc de treball de caràcter assistencial en el sector públic.

L'organització dels serveis sanitaris ha de respondre a l'objectiu de garantir l'adequada assistència sanitària a la població per fer efectiu el dret constitucional a la protecció de la salut, i és responsabilitat de l'Administració sanitària, d'acord amb la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, la determinació dels criteris generals de la planificació sanitària i l'ordenació territorial dels recursos humans, de manera que s'asseguri una dotació adequada de recursos humans a les necessitats dels centres i serveis amb l'objectiu d'assolir una màxima racionalització i optimització en la prestació dels serveis.

L'any 2007, el Consell de la Professió Mèdica de Catalunya, creat pel Departament de Salut, mitjançant la Comissió de treball competent en aspectes relatius a l'ordenació professional del personal mèdic, va elaborar l'informe "La necessitat de metges en el sistema sanitari català: causes i solucions", en què s'analitzaven dades sobre demografia mèdica i la manca de metges en el sistema de salut català. En aquest informe, aprovat el 19 de febrer de 2007 per l'esmentat Consell, es presentaven algunes de les problemàtiques que, d'acord amb les previsions, farien augmentar el desfasament entre el nombre de metges i la població, i en destacaven les referides a la tendència a l'envelliment dels professionals mèdics o al notable increment de la població de Catalunya fruit de l'augment de la immigració. Entre altres accions suggerides per mitigar la situació, s'hi proposava modificar les mesures restrictives que impedeixen que es pugui treballar en més d'un centre proveïdor.

Malgrat el conjunt de mesures adoptades per incidir en la suficiència de recursos humans, la situació deficitària esmentada i la responsabilitat de l'Administració sanitària de garantir les prestacions sanitàries adequades en el conjunt del sistema sanitari van justificar la necessitat d'impulsar un acord de Govern que declarés l'interès públic per prestar serveis en un segon lloc de treball o activitat en el sector públic per part dels professionals especialistes mèdics. Aquesta voluntat va quedar reflectida en l'Acord de Govern 115/2007, de 2 d'octubre, pel qual es declarava d'interès públic el desenvolupament d'un segon lloc de treball de caràcter assistencial en el sector públic sanitari i en els centres residencials de la xarxa pública de serveis socials per part de personal mèdic que presta servei en els àmbits assistencials de l'atenció primària, hospitalària, sociosanitària i de la salut mental en entitats proveïdores de serveis sanitaris de titularitat pública incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

El sistema sanitari català de cobertura pública es caracteritza per una diversificació de proveïdors, de titularitat pública i privada, i l'esmentada Llei 21/1987, de 26 de novembre, en l'article 1.3, preveu que, als efectes d'aquesta Llei i per al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació, es considera activitat al sector públic l'exercida en les entitats concertades i col·laboradores de la Seguretat Social en la prestació sanitària, actualment Sistema Nacional de Salut.

La declaració d'interès públic reconegut en l'Acord de Govern 115/2007 abans esmentat s'establí per un període de tres anys. Finalitzat aquest període, es mantenen en bona mesura les causes de caràcter estructural que van justificar l'adopció d'aquest Acord. En aquest sentit, la insuficiència de professionals amb títol d'especialista, requisit per a l'exercici professional en el si del Sistema Nacional de Salut, segueix sent una greu disfunció del servei públic sanitari de qual s'han fet ressò els diversos mitjans de comunicació social, així com també la necessitat de l'Administració sanitària de mantenir i potenciar la contractació de professionals sanitaris de tercers països, amb el compliment previ dels requisits establerts per norma.

Moltes d'aquestes sobrecàrregues que pateix el sistema sanitari no han desaparegut en el període de vigència de l'Acord, s'han agreujat en alguns casos i en d'altres s'han mantingut. L'Institut d'Estadística de Catalunya mitjançant l'informe "Projeccions de població 2021-2041", a partir de dades del 2008, destaca alguns dels paràmetres que marcaran aquesta pressió sostinguda en els propers anys. A curt i mitjà termini, es preveu que la població catalana tindrà un creixement moderat atesa la irrupció de la crisi econòmica –entre l'1 de gener de 2008 i l'1 de gener de 2011 s'espera un creixement anual mitjà del 10,8 per mil i entre el 2008 i el 2020 es calcula una taxa mitjana anual de creixement del 7,6 per mil. Tot i aquest aleniment, encara es mantindran els efectes del gran creixement de la població en el període 2002-2008, impulsat especialment per l'auge del flux migratori extern –en aquests sis anys, s'ha passat de 6,2 a 7,4 milions d'habitants, amb un creixement anual mitjà del 22 per mil.

En canvi, sí que s'esperen modificacions substancials pel que fa al pes demogràfic de les diferents edats que configuren la piràmide demogràfica i, en aquest sentit, es preveu que entre l'any 2008 i l'any 2011 els grups de població de 65 anys i més guanyin pes demogràfic, i passin del 16,2% al 16,7% –pes relatiu dins la població total. Dins encara d'aquest grup, el creixement més intens correspondrà al grup de més edat, 80 anys i més, que augmentarà el 12% en només tres anys. Contribueix a aquest escenari l'increment sostingut de l'indicador de l'esperança de vida de la població –passarà dels 78,63 en els homes i 84,90 en les dones l'any 2010 a 80,08 i 86,42, respectivament, l'any 2018.

Aquesta situació és ja fortament impactant en els serveis socials, on s'ha constatat que l'envelliment progressiu de la població i la pèrdua d'autonomia que això pot comportar, així com el canvi de model familiar i la cobertura universal del Sistema Català de Serveis Socials, que amplia i complementa l'acció protectora del Sistema de Salut i de la Seguretat Social, han fet augmentar el nombre de sol·licituds de valoració de les situacions de discapacitat i dependència i que la majoria de persones ingressades en residències assistides requereixin més assistència, la qual cosa ha originat un augment de la demanda de professionals mèdics que no sempre estan disponibles. D'acord amb això, atesa l'estreta coordinació que hi ha entre les xarxes públiques de serveis socials i de salut, es considera convenient mantenir i millorar els mecanismes que permetin que el personal mèdic que presta els seus serveis en l'àmbit dels centres residencials de la xarxa de serveis socials de titularitat pública i en els serveis de valoració de la discapacitat i la dependència pugui compatibilitzar aquesta activitat amb un altre lloc de treball en el sector públic sanitari.

La situació descrita també es pot traslladar al personal mèdic de la unitat Grup d'Emergències Mèdiques (GEM) de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, que presta assistència sanitària en intervencions tant als bombers i altre personal operatiu com als ciutadans víctimes de sinistres.

La principal característica del perfil professional d'aquest personal és que se li requereix un àmplia experiència en emergències extrahospitalàries. A més, cal tenir en compte que els escenaris on habitualment actuen tenen les característiques de ser extrems. Aquestes circumstàncies fan que sigui molt costós trobar professionals que tinguin la formació, les competències i l'experiència suficient per poder ocupar llocs vacants al GEM o per fer substitucions del personal de plantilla.

La Llei 21/1987, de 26 de novembre, estableix a l'article 4.1, que el personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei solament pot exercir una segona activitat en el sector públic si ho exigeix l'interès del mateix servei públic i, a l'apartat 8 d'aquest mateix article, preveu que hi ha interès públic per exercir en un segon càrrec o activitat si ho determina així el Govern.

La declaració de l'existència d'interès públic per part del Govern de la Generalitat, en aplicació de l'esmentat article 4, apartats 1 i 8, de la Llei 21/1987, per a l'exercici en un segon lloc de treball o activitat en el sector públic suposa, d'acord amb l'esmentada normativa d'incompatibilitats, una excepció qualificada a la regla general de dedicació del personal al servei de les administracions públiques a un sol lloc de treball, per la qual cosa, a més d'exposar, com s'ha fet anteriorment, els motius que emparen aquesta declaració d'existència d'interès públic, cal acotar-ne l'àmbit d'aplicació. En aquest sentit, l'article 4.9 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, estableix que correspon al Govern determinar l'existència d'interès públic en l'exercici en un segon lloc de treball o activitat en el sector públic, que és condició necessària per a l'atorgament, si escau, de l'autorització de compatibilitat corresponent.

L'Acord de Govern 115/207, de 2 d'octubre, abans esmentat, intentava pal·liar algunes de les mancances detectades en introduir més possibilitats per exercir dues activitats en el sector públic, aprofitant les disposicions que la mateixa normativa estableix. En aquest sentit, doncs, és adequat plantejar un nou acord que substitueixi l'anterior un cop finalitzat el seu període de vigència, i mantenir i millorar les seves possibilitats per tal de compatibilitzar dues activitats al sector públic.

Per tot això, a proposta de la consellera de Salut i de la consellera d'Acció Social i Ciutadania, el Govern

ACORDA:

—1 Declarar d'interès públic que el personal que defineix el número 2 d'aquest Acord pugui exercir en un altre lloc de treball de caràcter assistencial en:

El sector públic sanitari.

Els centres residencials de la xarxa de serveis socials d'atenció pública.

Els serveis de valoració de la dependència i la discapacitat de la xarxa de serveis socials d'atenció pública.

Els serveis sanitaris penitenciaris i de justícia juvenil, mentre no es produeixi l'adscripció orgànica del seu personal a l'Institut Català de la Salut.

La unitat Grup d'Emergències Mèdiques de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació.

—2 La declaració d'interès públic per exercir en un altre lloc de treball abasta el personal mèdic al qual sigui aplicable la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, que presti serveis de caràcter assistencial en:

Els centres del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT) de titularitat pública.

L'empresa pública Sistema d'Emergències Mèdiques, SA (SEMSA).

Els centres residencials de la xarxa de serveis socials de titularitat pública.

Els serveis de valoració de la dependència i la discapacitat de la xarxa de serveis socials de titularitat pública.

Els serveis sanitaris penitenciaris i de justícia juvenil, mentre no es produeixi l'adscripció orgànica del seu personal a l'Institut Català de la Salut.

La unitat Grup d'Emergències Mèdiques de la Direcció General de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació.

En tot cas, el personal interessat a exercir en un altre lloc de treball en el sector públic ha de demanar expressament i de manera prèvia l'oportuna autorització de compatibilitat de conformitat amb la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, i a l'empara de la declaració d'interès públic aprovada per aquest Acord.

—3 La declaració d'interès públic per compatibilitzar un altre lloc de treball o activitat en el sector públic, en els termes de l'apartat anterior, s'estableix per un termini de tres anys, amb efectes des del 2 d'octubre de 2010.

—4 No es limiten les remuneracions totals que es poden percebre com a conseqüència de les autoritzacions que s'atorguin en virtut d'aquest Acord.

Els límits en la jornada de treball que s'estableixen per a les autoritzacions per compatibilitzar un altre lloc de treball o activitat en el sector públic que es puguin atorgar a l'emparedat d'aquest Acord són els que estableix la normativa vigent.

—5 Aquest Acord s'ha de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 2 de novembre de 2010

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

(10.306.078)

—*